

AUTORSKÉ PRÁVA NA HRY SÚ VYHRADENÉ. ŽIADEN TEXT NESMIE BYŤ POUŽITÝ NA ĎALŠIE ŠÍRENIE BEZ PREDCHÁDZAJÚCEHO PÍSOMNÉHO SÚHLASU AUTORA.

All right reserved.

Vynechali sme niektoré strany a v prípade, že chcete s textom pracovať a ďalej ho šíriť, ozvite sa nám, prosím mailom: tichoaspol@gmail.com. Ďakujeme za pochopenie.

Michal Ditte

WANTED: SLNCOVÝ KŇ

: voľne prežuté na motívy slovenskej ľudovej rozprávky

KRÁL, v krajine s čiernočiernou tmou

PRINC, jeho syn – hrdina

VEŠTEC, mentor

GAŠPAR, joker v krajine s čiernočiernou tmou

ZOJA, kňažka z nadmorského zámku

NOUAN, čarodejník

HÁGA, striga

JOLANA, Hágina najstaršia nevesta

SIDÓNIA, Hágina prostredná nevesta

GERTRÚDA, Hágina najmladšia nevesta

ŠWORD, Hágin najstarší syn

WHÍL, Hágin prostredný syn

FJERY, Hágin najmladší syn

: nevesty a synov Hágy môžu hrať dvaja herci, žena a muž, pretože nevesty sú si podobné ako vajce vajcu a synovia akoby ich jedna mater mala

001.

Krajina so slncovým koňom na oblohe, no inak krajina v čiernočiernej tme.

KRÁL

Meškáš, Gašpar! Už som takmer ul'hol k poobednému spánku. Čakám. Nohou podupkávam vyše hodiny.

GAŠPAR

Volali ste ma, veličenstvo?

KRÁĽ

Volal, pretože som dostal výborný nápad... a kde zase ideš?

GAŠPAR

Po zápisník. Všetky múdre myšlienky musíme zapísať, aby sa nám nestratili.

KRÁĽ

Mne sa myšlienky nikdy nestratia. Sám si ich zapisujem. Pre istotu. Ale, kde som si to len zapísal. Rozmýšľaj so mnou... Od kedy som v kráľovskej hradnej veži?

GAŠPAR

Ste... od obeda.

KRÁĽ

Nevrav! Kde? nebodaj som si namočil rukáv v brokolicovej omáčke?

GAŠPAR

Nie. Ste tu, od obeda. V kráľovskej hradnej veži.

KRÁĽ

Ach tak... Dosýta som sa najedol a potom...

GAŠPAR

Ako obyčajne, ste pristúpili k oknu a pozerali na nádvorie, či je všetko v poriadku.

KRÁĽ

Nádvorie bolo zaliate svetlom. Ovzdušie príjemné. Zobral som do ruky pero a žltkastý papier. Napísal som myšlienku... a papier niekam položil.

GAŠPAR

Prievan. Papier z miesta, kde ste ho položili... odfúklo. Myšlienka musela odletieť kdesi pod stôl.

KRÁĽ

No tak teda nestoj a hľadaj.

Gašpar aj Kráľ sa vrhnú pod stôl. V tom okamihu nastane tma.

GAŠPAR

Veličenstvo, vonku niekto zhasol. Nič nevidím. Ani myšlienku na žltkastom papieriku. Ani stôl.

KRÁĽ

Zápalky, Gašpar. Nehľadaj myšlienku. Hľadaj zápalky. A sviečku.

GAŠPAR

Ast'abet'ártrnky! Našiel som niečiu ruku...

KRÁĽ

To je moja ruka. Nežartuj a hľadaj.

GAŠPAR

Mám. Našiel som ich...

Gašpar zaiskrí zápalkou. Pripáli sviecu. Podíde s ňou spolu s Kráľom k oknu.

KRÁĽ

Vidíš niečo na oblohe, Gašpar?

GAŠPAR

Ani len na špičku nosa si nedovidím, veličenstvo.

KRÁĽ

Máš vo vačku ďalekohľad, tak si ho prilož k oku a pozerať!

GAŠPAR

Ďaleko hľadím, ale nevidím nič.

KRÁĽ

A svetelné odrazy z hlavy nášho slnčového koňa krížom krážom poletovať, tiež nevidíš?

GAŠPAR

Je absolútna tma. Čierna ako čierna farba. Ešte počkáme.

KRÁĽ

A Koľko?

GAŠPAR

Asi štvrt'hod'ku.

KRÁĽ

A potom?

GAŠPAR

Vyšleme signál susednému kráľovstvu.

KRÁĽ

Aký signál?

GAŠPAR

Dymový.

KRÁĽ

Kto uvidí dymový signál v čiernočiernej tme?

GAŠPAR

Tak pachový.

KRÁĽ

Vietor fučí na opačnú stranu. Neucítia ani mäkké f.

GAŠPAR

Tak potom zvukový.

KRÁĽ

Ako chceš vyslať zvukový signál?

GAŠPAR

Zostrojíme obrovský stroj. Väčší než kráľovský palác. Do prostriedku umiestnime veľký gong z pravej medi a z vrchu naň spustíme slona. To bude rana ako zo stovky diel.

KRÁĽ

Prosím ťa, kde zoženieme slona?

GAŠPAR

My nemáme slona? Ast'abet'ártrnky!

KRÁĽ

Tak teda ako?

GAŠPAR

Keďže nemáme slona, budeme kričať. Spolu.

KRÁĽ

A čo budeme kričať?

GAŠPAR

Budeme kričať o pomoc.

KRÁĽ

Zbytočne vyvoláme paniku a to nám bude málo platné.

GAŠPAR

Tak vyšleme... niekoho po radu. Že čo a ako. Na písme. Najlepšie ku starému veštčovi.

KRÁĽ

K Červenočervivej skale?

GAŠPAR

Áno. K Červenočervivej skale. Rytiera. Po zuby oželezeného. Rýchleho a najmä gramotného.

KRÁĽ

Takého nemáme.

GAŠPAR

Nemáme ani rytiera? Ast'abet'ártrnky! Ani rytier ani slon? Veličenstvo, moje presvedčenie, že žijem v naozajstnom kráľovstve padá sprudka dolu bralom. A čo Princ?

KRÁĽ

Princ je. Ale kto ho nájde v tejto čiernočiernej tme...

PRINC

Nehľadajte. Kde by som bol. Tu som. Celý čas, odvtedy ako sa zotmel, vám dvom pod nosom.

GAŠPAR

Aj sa mi zdalo, že počujem na trikrát srdce vybíjať.

KRÁĽ

To je dobre že si tu, synak. Máš lepšie oči ako my. Ani ty nevidíš záblesky svetla na oblohe?

PRINC

Možno mám, ale nevidím. Slncový kôň sa nám stratil.

GAŠPAR

Načisto skapal?

KRÁĽ

Slncový kôň zlatom podkutý. Plnokrvník z rodu pegasníkov, s mohutnými belasými krídlami zlatými nitami pretkávanými a s ohnivou guľou na hlave, sa stratil? Stáročia vylietal spoza tamtých vrchov, ktoré teraz ani len netuším. Vznášal sa nad krajinou. Svietil na široko. Na ďaleko. A na noc od únavy odpadol za najbližší kopec.

GAŠPAR

Na príčine je tá jeho uzda. Visela z neba až na zem. Koľkokrát sa už zamotal do kríkov v kráľovskej záhrade a koľkokrát sme ho museli až do neskorej slnečnej noci odmotávať.

KRÁĽ

Ach. Uzda. To bola tá myšlienka. Skrátiť uzdu slncového koňa. Neskoro.

GAŠPAR

A koľkokrát ju aj miestni šarvanci zobrali do svojich rúk. Nezbedné chlapčiská. Aj dvadsiati naraz. Povláčil ich po celej krajine. Krížom krážom. Roztrhané gate, trenky, uši a sny o plachom koníkovi.

PRINC

Ideme smokliť alebo čo?

KRÁĽ

Asi áno..

PRINC

Tak to hádam nie.

GAŠPAR

Nie? Už mám nachystaný ručníček s vyšívaným monogramom.

PRINC

Treba nám ho ísť hľadať. Po tme nenájdeme ani cestu do postele. Darmo bude noc.

GAŠPAR

Uf. Odvaha mi frkla na topánky. Červenočervivej skaly sa nebojíš?

PRINC

Nepoznám ju. Nebojím.

GAŠPAR

Ani pavúkov, veľkých ako tučniakov sa nebojíš?

PRINC

Nepoznám tučniakov a z pavúkov mi tiež husia koža nenavrie.

GAŠPAR

Ale ozubených netopierov sa musíš minimálne do pol pása báť.

PRINC

Ozubené netopiere? Tak také by mi strach do topánok trošičku priliali.

KRÁĽ

Potom teda smelo do Červenočervivej skaly ku starému veštcovi po radu, že čo a ako. Správny rytier sa musí vydať s troškou strachu na cestu.

GAŠPAR

Tak veru. Bež. Zapáš sa. Zatiahni opasok. Zober do ruky meč a bež. Neber len tak, pre nič za nič nohy na plecيا. Stoj rovno a každému sa slušne pozdrav. Ruky si umývaj trikrát denne a nerozprávaj s plnými ústami. Si princ, tak sa podľa toho aj správaj: líhaj si len na mäkké, aby sa ti nepokryvala chrbtica. Pozeraj priamo, ale nie vzdorovito. Pripraviť sa, pozor... štart. A už beží. Ako zmyslov zbavený. Rúčkami rozhadzuje sem a tam.

KRÁL'

Môj syn. Beží ako ja...

GAŠPAR

Pravá mu trochu zanáša. A ...už je fuč.

KRÁL'

Na oblohe stále nič?

GAŠPAR

Nič. Len tmúca tma, veličenstvo.

KRÁL'

Musíme jedným okom stále bdiť. Raz ty a potom ja. Potom zase ty a potom zase ty. Si na rade, Gašpar. Upri oči k oblohe.

002.

Červenočervivá skala.

VEŠTEC

Čakal som na teba.

PRINC

Na mňa?

VEŠTEC

Na princa z mojej knihy.

PRINC

Tak potom ste si ma s niekým zmýlili. Ja nie som taký princ, čo je v knihách. Ja som prišiel po radu, ale neviem či ste kompetentný v tejto veci, keď sa tak radikálne dokážete pomýliť v osobách. Ste starý veštec z Červenočervivej skaly alebo nie ste?

VEŠTEC

Prišiel si ohľadom veľkej straty?

PRINC

Áno.

VEŠTEC

Prešiel si celkom sám čiernočiernou krajinou svojho otca?

PRINC

Áno. Prešiel.

VEŠTEC

Vošiel si do útrov Červenočervivej skaly bez štipky strachu, ktorú si si bol odložil do výklenku pred vchodom do nej?

PRINC

Áno. Vošiel a odložil.

VEŠTEC

A nadovšetko zbožňuješ čučoriedkovú marmeládu?

PRINC

Áno. Čučoriedkovú mám najradšej.

VEŠTEC

Tak potom ty si princ z mojej knihy a ja starý veštec. Marmeládu mám pod stolom. Sadni a jedz. Čaká nás dlhá cesta.

PRINC

Kam?

VEŠTEC

Na sever. Po stope uzdy slncového koňa.

PRINC

Tak vy viete kde je?

VEŠTEC

Jedz lebo ti vysladne. Kto je zvedavý bude skoro starý.

PRINC

Vy ste potom dost' zvedavý...

VEŠTEC

A ty impertinentný! Utri si ústa.

PRINC

Čo? Mám vari na brade odrobinku marmelády?

VEŠTEC

Nie. Ale trepeš voloviny. Nevraveli ti azda, že sa máš chovať slušne, ako sa na princa patrí?

PRINC

Ale áno. Vraveli. Aspoň jeden krát.

VEŠTEC

Tak sa podľa toho aj správaj. Nevylizuj tú marmeládu prstom a vezmi do ruky lyžicu.

PRINC

Hovorili ste o dlhej ceste? Mám len dvojce topánok.

VEŠTEC

Slncový kôň je na míle ďaleko. Musíme prejsť močariská s mokrou vodou, oranžové hory pokryté pomarančovníkmi a cez mesto mŕtvych stonožiek. Nájdem strigu Hágu a jej tri nevesty. Oni nám povedia ako ďalej. Cesta to bude veru namáhavá.

PRINC

Slncového koňa ukradli? Nestratil sa teda len tak, sám od seba? Nezamotal sa bezhlavo kdesi do kríkov? A v našom kráľovstve... bude vari už iba tmúca tma?

VEŠTEC

Slncový kôň má dlhú uzdu. Až po samú zem. Nebolo ťažké ukradnúť ho priamo spod nosa. Mnohí mali naň záľusk. Už stovky rokov. Pred nami stoja zdatní súper. Zatvor pohár. Umy lyžicu a ruky. Je nám treba ísť.

PRINC

Porátam sa s každým zlosynom. Nabrusil som si meč, jazyk aj ceruzku. A slncového koňa privediem späť. Ved' nás, veštec. Smer sever!

003.

Krajina v čiernočiernej tme.

KRÁĽ

Na oblohe stále nič?

GAŠPAR

Nič. Len tmúca tma, veličenstvo.

KRÁĽ

Ani princ, ani kôň v povetří?

GAŠPAR

Nie. Okno aj oči mám otvorené dokorán. Prievan mi chytil kríže aj nos. Už hodiny zmáčam svoj ručníček s vyšívaným monogramom.

KRÁĽ

Teda nesmoklíš len tak?

GAŠPAR

Nesmoklím. Chuchnem. Pozerám a čakám.

KRÁL'

Ešte si vari nestratil všetku nádej ohľadom náhleho návratu slncového koňa?!

GAŠPAR

Ast'abet'ártrnky, nie! Čakám, že ma už niekto príde konečne vystriedať. Čosi na mňa lezie.

KRÁL'

Vydrž, Gašpar. Len vydrž. Niekoho nájdem a pošlem za tebou.

GAŠPAR

V tejto tme?

KRÁL'

No vidíš, že to nemám jednoduché. Tak čakaj. A pozeraj. Máš predsa d'alekohľad.

GAŠPAR

Chuchňavý šašo na stráži. Smej sa ľud. Len sa smej.

004.

Pod oknami neviest strigy Hágy.

PRINC

Prešli sme tri desiatky míľ. Kľče ma chytili už na dvadsiatej piatej. Močariská s mokrou vodou, oranžové hory posiate pomarančovníkmi a tie ohydné stonožky. Fuj. Sme už vari na mieste?

VEŠTEC

Sme priamo pod oknami Háginých neviest.

PRINC

Fajn. Dám si čisté ponožky. Začešem vlasy slonovinovým hrebeňom, pod pazuchy streknem voňavku a idem.

VEŠTEC

Kam?

PRINC

Za nevestami. Spýtať sa na slncového koňa. Vraveli ste, že oni nám povedia.

VEŠTEC

Myslíš, že je to také jednoduché. Tu nám pomôžu len kúzla.

PRINC

To som dost' nahraný. Čary nie sú moja silná stránka. Aj keď mám okúzľujúci úsmev a zmysel pre humor.

VEŠTEC

Ja sa o to postarám. Premením sa na pestrozelené vtáča s prenikavým hláskom. Vyletím k oknu najstaršej nevesty a zozbieram indície. Ty tu čakaj a snaž sa okúzliť okolie mlčanlivosťou.

005.

V okne najstaršej nevesty. Pestrozelený vtáčik poletuje a prespevuje. Sadne Jolane do dlane a predvádza sa.

JOLANA

Utešené pestrozelené vtáča. Hebké ani zamat. Drobné ani kvet. Radosť ťa mať v dlani a hladiť po perí. Keby ťa tak mohol vidieť aj môj muž, ale čo, keď on sa prinavrátí až dnes večer z ciest. Neuvidí. Nepohladí. Nevypočuje. Zostanú mu len oči pre plač a uši pre obyčajné zvuky. Spievaj vtáča. Spievaj pestrozelené...

HÁGA

Čo to tu. Kto to tu spieva pestrozelené až do koreňa ušných bubienkov?

JOLANA

Vtáča drobné z diaľav pred'alekých. Exotické.

HÁGA

To nie je vtáča, nevestička, ale pestrozelený špicel'. Daj ho aj mne do dlane nech ho ženskou láskou rozpučím...

Pestrozelené vtáča v mihu opustilo Jolaninu dlaň.

006.

Pod oknami neviest strigy Hágy.

VEŠTEC

Tak to bolo o vlások. Striga má ruky ako hrable.

PRINC

A bradavicu ako vypaseneho chrobáka na nose. Ale o slncovom koni ani zmienka. Načo to bolo celé dobré?

VEŠTEC

Nieto času na vysvetľovanie. Letím k oknu prostrednej nevesty... ty tu len úpenlivo mlč.

007.

V okne prostrednej nevesty. Pestrozelený vtáčik poletuje a prespevuje. Sadne Sidónii do dlane a predvádza sa.

SIDÓNIA

Utešené pestrozelené vtáča. Hebké ani zamat. Drobné ani kvet. Radosť ťa mať v dlani a hladit' po perí. Keby ťa tak mohol vidieť aj môj muž, ale čo, keď on sa prinavrátí až zajtra nad ránom z ciest. Neuvidí. Nepohladí. Nevypočuje. Zostanú mu len oči pre plač a uši pre obyčajné zvuky. Spievaj vtáča. Spievaj pestrozelené...

HÁGA

Čo to tu. Kto to tu spieva pestrozelené až do koreňa ušných bubienkov?

SIDÓNIA

Vtáča drobné z diaľav pred'alekých. Exotické.

HÁGA

To nie je vtáča, nevestička, ale pestrozelený špicel'. Daj ho aj mne do dlane nech mu ženskou láskou krk vykrútim...

Pestrozelené vtáča v mihu opustilo Sidóniinu dlaň.

008.

Pod oknami neviest strigy Hágy.

VEŠTEC

Takmer ma tá baba dotiahla. Div nevypadla z okna.

PRINC

Ešte hodnú chvíľu trvalo, kým sa jej ruka vrátila späť na svoje miesto. Ale o slncovom koni ani zmienka. Peria ako na páračkách. Načo to bolo celé dobré?

VEŠTEC

Nieto času na vysvetľovanie. Letím k oknu najmladšej nevesty... ty tu len úpenlivo mlč.

009.

V okne najmladšej nevesty. Pestrozelený vtáčik poletuje a prespevuje. Sadne Gertrúde do dlane a predvádza sa.

GERTRÚDA

Utešené pestrozelené vtáča. Hebké ani zamat. Drobné ani kvet. Radosť t'a mať v dlani a hladiť po perí. Keby t'a tak mohol vidieť aj môj muž, ale čo, keď on sa prinavrátí až zajtra na pravé poludnie z ciest. Neuvidí. Nepohladí. Nevypočuje. Zostanú mu len oči pre plač a uši pre obyčajné zvuky. Spievaj vtáča. Spievaj pestrozelené...

HÁGA

Čo to tu. Kto to tu spieva pestrozelené až do koreňa ušných bubienkov?

GERTRÚDA

Vtáča drobné z diaľav pred'alekých. Exotické.

HÁGA

To nie je vtáča, nevestička, ale pestrozelený špicel'. Daj ho aj mne do dlane nech ho ženskou láskou do nitky spálím...

Pestrozelené vtáča v mihu opustilo Gertrúdinu dľaň.

010.

Pod oknami neviest strigy Hágy.

VEŠTEC

Na mňa je prikrátka babizňa. Zletel som ako orol.

PRINC

To bola iná tesnotka... až mi stislo. Ale o slncovom koni ani tentoraz žiadna zmienka. Načo to bolo celé dobré? Len čo mám peria plné oči. Jediné v čom sa nevesty rozchádzali, bolo v príchodoch bosorákov domov. A tí vedia čosi o našom koníkovi... ach tak, preto sme riskovali.

VEŠTEC

Vieme všetko, čo potrebujeme vedieť. Do večera musíme zájsť na hradskú cestu za lesom. Tam budeme čakať na Háginých synáčikov. Otvoríme pohár marmelády a posilníme sa.

011.

Krajina v čiernočiernej tme.

KRÁĽ

Na oblohe stále nič?

GAŠPAR

Nič. Len tmúca tma, veličenstvo.

KRÁĽ

Ani princ, ani kôň v povetrí?

GAŠPAR

Nie. Okno aj oči mám otvorené dokorán.

KRÁĽ

Chuchneš, Gašpar. Ručníček s vyšívaným monogramom máš úplne premočený. Na čele kropaje studeného potu.

10. STRANA VYŇATÁ!

Princ šermuje so Šwordom. Po chvíli mu vrazí do hrude smrteľný úder.

PRINC

Skončil si, bosorák... Zložil som ho na päť rán. Ani okom som poriadne nemrkol.

VEŠTEC

Videl som to. Prebodol sa sám. Pômož mi ho radšej skryť. Zajtra to bude o mnoho ťažšie ako dnes. Musíme sa poriadne vyspať. Máš zbalené pyžamo a deku z ovčej vlny?

PRINC

Mal by som na mäkkom líhať, kvôli pokrývanej chrbtici.

VEŠTEC

Tak ty spi na mäkkom a ja si ľahnem na ovčiu deku.

013.

Princov tmavomodrý sen. Zoja spieva.

Morský koník
vlny láme
koník morský
telom klame.

Za koníkom
ostrá čiara
z peny biela
morská správa.

PRINC

Kde som? Kde by som bol? Tu som. Nabrúsený meč, jazyk aj ceruzka. Porátam sa s každým zlosynom a slncového koňa privediem späť. Topánky poprúkané odvahou. Úsmev okúzľujúci...

ZOJA

Utri si ústa, krásny princ.

PRINC

Mám vari odrobinku marmelády na brade? Alebo len trepem dve na tri... Kto si?

ZOJA

Zoja. Kňážka z nadmorského zámku.

PRINC

A čo tu robíš?

ZOJA

Štrikujem šaty z perál perleťových.

PRINC

To vidím, ale čo robíš tu na hradskej ceste za lesom uprostred noci?

ZOJA

Čoby som robila? Snívam sa ti.

PRINC

Snívaš? Už dávno sa mi tak pekne nesnívalo.

ZOJA

Ani ja som sa už hodnú chvíľu nikomu nezdala. Hádám aj niekoľko rokov. Zakázali mi túlať sa po nociach kade tade. Dnes som ale ušla myšacou dierou, no musím sa vrátiť skôr, než si morské koníky všimnú naložené vankúše pod perinou. To by len bolo vlnobitie.

PRINC

Aj ja som na cestách, ale s dovolením. A ty sa prečo túlaš?

ZOJA

Perly majú najviac perlete pri mesačnom splne a v nadmorskom zámku je neustály opar nad hladinou.

PRINC

Aha. Rozumiem.

ZOJA

Morské koníky nie. Preto ich musím vodiť za nos. Klamať. Hoci to vôbec nie pekné.

PRINC

Už odchádzaš?

ZOJA

Musím. Šaty sú temer hotové, ráno na dosah ruky a cesta domov dlhá. Rada som sa ti snívala, krásny princ.

PRINC

Nechod'...

ZOJA

Musím. Ved' aj zajtra je noc.

PRINC

Nechod'... krížom cez tmavý les, ale rovno po chodníku. Les je čierny a teda, nebezpečný.

ZOJA

Ďakujem, si pozorný. Príjemný zbytok noci a sladké sny.

PRINC

Zvláštne dievča. Štrikuje šaty z perál a vkráda sa ľuďom do snov. Povedala, že som krásny? Povedala. Minimálne jeden krát. Zvláštne dievča z nadmorského zámku. Sladké sny...

Zojina pieseň z blízkej dial'avy...

Morský koník
vlny láme
koník morský
telom klame.

Za koníkom
ostrá čiara
z peny biela
morská správa.

014.

Hradská cesta za lesom. Nad ránom.

PRINC

Meč som si osemkrát prebrúsil naslineným kameňom. Z oboch strán, aby som mohol na dvoje rúbať. Môže prísť aj druhý synáčik... Postavím sa mu do cesty, pozriem mu priamo do očí a ak nezuteká – beda mu.

VEŠTEC

A kde máš gate, rytier? Alebo sa chceš ruvať v trenírkach?

PRINC

Ja nie som žiaden holotrť. Keď príde správny čas, oblečiem gate, zapášem sa, zapnem predničku, poplujem pre šťastie a ta ho do súboja.

VEŠTEC

Tak si ich už navleč. Ráno sa pomaly zakráda a prostredný syn Hágy beží rýchlo. Za pätami má prach a ďaleké cesty.

PRINC

Stojím rovno a pozerám priamo. Meč mám namierený presne...

WHÍL

Čo za oplana mi to stojí v ceste?

PRINC

Ten oplan, čo ťa na márne kúsky rozseká. Ukáž aký máš ostrý meč.

WHÍL

Ostrý. Ostrý. Uvidíš. Len čo ho z pošvy povytiahnem.

Princ s Whíлом zvädzajú neľútostný súboj, no nech sa bijú ako sa bijú, dobiť sa nemôžu.

PRINC

Darmo mám ja meč obojstranne brúsený, darmo na dva razy rúbem a potím bielu košeľu. Nič nezmôžem. Silnému chlapovi som sa do cesty postavil.

WHÍL

Nedávno, v priebehu jednej hodiny, som skolil päťhlavého draka, skántril tucet plnoštíhlych trpaslíkov a rozkopal čerstvé mravenisko. Márne sa my budeme mečmi oháňať, ani jedného z nás to neohne. Oddýchnime si. Tri razy vyfúknieme z plných pľúc, ale na meče už nesiahajme.

PRINC

Ako sa potom budeme ruvať? Ako sa dozvieme kto je väčší chlap?

WHÍL

Budeme sa lámať. Na kolesá.

PRINC

Takú bitku ja nepoznám.

WHÍL

Ja sa urobím v mlynské koleso a ty v obyčajné. Kto sa prvý načisto zláme, prehral.

PRINC

Keďže som v tejto hre začiatovník a ty pokročilý... ja budem mlynským kolesom a ty obyčajným.

WHÍL

Dobre teda. Tri razy sprudka vyfúkni, vyhrň rukávy na bielej košeli a sprav sa v koleso.

Obaja vyfúkli na tri krát z plných pľúc, ale v koleso sa urobil len Whíl.

PRINC

Keďže ja som v tejto hre začiatovník a ty pokročilý... ty si kolesom a ja stále dvojrukým chlapom, tak sa kotúlaj dolu brehom.

Princ prudko sotí koleso do strany...

A už sa gúľa, zalamuje, do kameňov naráža. Gúľaj sa. Len sa toč. Okolesený kamarát. Hlavou priamo do stromu. Okolesený rozlámaný kamarát. Kto je väčší chlap? Ten čo je na márne kúsky v priepasti alebo ten, čo je od kosti prefíkaný?

VEŠTEC

Úskok hodný najzdatnejšieho rytiera.

PRINC

Nabrúsím meč, pripravím nový fígel' a postavím sa do cesty aj tretiemu bosorákovi. Nadarmo zotínajú dračie hlavy a štipľavé mraveniská rozkopávajú. Ja som odchovaný na kvalitnejšom mlieku.

VEŠTEC

Na tretí krát to nebude také jednoduché. Poludnie priveje posledného syna a to je iný strigôň. Tu nám meče, ani fígle nepomôžu.

PRINC

Zase kúzla? A to sú čo za pasovačky neférové...

VEŠTEC

Nelamentuj. Nezahadzuj rukami. Príde ešte na teba rad. Len všetku vodu nevylogaj z miešku.

015.

Krajina v čiernočiernej tme.

KRÁĽ

Na oblohe stále nič?

GAŠPAR

Nič. Len tmúca tma, veličenstvo.

KRÁĽ

Ani princ, ani kôň v povetří?

GAŠPAR

Nie. Okno aj oči mám otvorené dokorán a stále nič.

KRÁĽ

Na zámku vládne panika. Potrebujeme pozitívne správy.

GAŠPAR

Tak už to prasklo? Ast'abet'ár... Kauza slncový kôň.

KRÁĽ

Čoby! Decká začali hrať schovávačku a doteraz nikto nikoho nenašiel. Do múrov sa oprela zúfalosť.

GAŠPAR

Správy nie sú žiadne. Ďaleko aj blízko – všade tma. Nech sa začnú hrať na slepú babu.

KRÁĽ

V tele mi vrtajú pochybnosti, Gašpar.

GAŠPAR

Princ koná rýchlo a odvážne. Dnes je na olovrant čokoládový puding. Bude sa ponáhľať. Uzdu slncového koňa prehodí cez plece a čo nevidieť je tu. Treba len čakať a byť v strehu.

KRÁĽ

Nuž teda, čakajme spolu.

016.

Hradská cesta za lesom. Na pravé poludnie.

PRINC

Smäd ma morí. Hlad ma morí. Morí ma smäd. Aj hlad. Raz smäd a potom hlad. Ani neviem, či skôr hlad alebo smäd. A smäd by ma vari ani nemusel, keby som mohol dopiť vodu z miešku... Čoby len tri gly. Poriadne. Chlapské. Nielen také akože, ale chlapské.

VEŠTEC

Pustiš miešok. Nepovedal som, že máš ušetriť!

PRINC

Keď odpoviem áno, miešok musím od úst odtiahnuť. Keď poviem nie, budem síce klamať, ale uhasím smäd. Pozeráte priamo, tak ako mám klamať, potajme logať?

VEŠTEC

Si rytier alebo baba?

PRINC

Rytier. Rytier. A rytier vari nemôže byť smädný ako ťava?

VEŠTEC

Môže.

PRINC

Zase ten tón...

VEŠTEC

Aký tón?

PRINC

Že, Môže. Rytier „môže“ byť smädný ako ťava, ale musí prekonať sám seba a byť zdržanlivý.

VEŠTEC

Tak teda odlož miešok. Siahneš po ňom, keď bude vhodná chvíľa.

PRINC

Za lesom bubnuje hádam celý regiment. Blíži sa sem obrovská armáda...

VEŠTEC

Čoby regiment. Najmladší bosorák sa ženie na slncovom koni. Zober miešok s vodou a zalez. Tento krát sa ja musím postaviť do cesty.

FJERY

Čo za oplana mi to stojí v ceste?

VEŠTEC

Ten oplan, čo ťa ako posledného z troch bosorákov skántri a o slncového koňa oberie. Pust' uzdu a pod' sa pasovať.

FJERY

Pustím. Pustím. Len čo meč povytiahnem, aby som ťa na márne kúsky rozsekal.

VEŠTEC

Na meč ty veru nesiahaj. Najstarší brat tiež siahol a našiel si diery na košeli krvavú. Pust' uzdu a pod' sa pasovať.

FJERY

Pustím. Pustím. Len čo sa na koleso premením, aby som ťa na čisto rozlámal.

VEŠTEC

Nemeň sa ty radšej na koleso. Prostredný brat sa tiež premenil a tupú bolesť si našiel na hlave, keď do stromu v priepasti narazil. Pust' uzdu a pod' sa pasovať.

FJERY

Ako sa teda mi dvaja zrovnáme.

VEŠTEC

Premeníme sa na ohne a budeme sa páliť. Kto toho druhého spáli, vyhral.

FJERY

Dobre teda. Ale ja budem červeným plameňom a ty belasým.

VEŠTEC

Na farbe nezáleží. Pust' uzdu a zmeň sa v plameň.

Fjery pustil uzdu slnčového koňa, zmenil sa v červený plameň a Veštec v belasý. Ako sa pália tak sa pália, spáliť sa navzájom nemôžu.

Zober miešok s vodou a uhas červený plameň. Inak slnčového koňa nikdy viac neuvidíme.

Princ príbehne s mieškom k ohňom...

FJERY

Nepolievaj ty červený plameň. Zahas belasý. Budeš mať nielen slnčového koňa, ale aj dve tretiny bosoráckej zeme a dve bosorácke ženy.

PRINC

Dve tretiny bosoráckej zeme a dve bosorácke ženy? Aj slnčový kôň – pegasník lietajúci – už navždy v mojich rukách?

FJERY

Tak veru, ako vravíš. A mnoho iných rozkošných vecí z celého sveta skutočného aj neskutočného pozberaných, len už uhas ten plameň. Potom sa lepšie dohodneme...

VEŠTEC

V hlave ti tmavne... nepočúvaj bosoráka, nikdy ti slnčového tátoša neprepustí. Lej vodu z miešku.

FJERY

Rozhoduj sa rýchlo, rytier. Ponuka je stále platná. Konaj ako ti vravím! Slnčový kôň, dve tretiny bosoráckej zeme, dve bosorácke nevesty – skutočné tigrice.

PRINC

Výhodná ponuka, ale zlý pokus, bosorák. Napi sa čistej pramenistej. Ta ho! Rovno do gágora rozžeraveného. A už syčí. Metá sa po navlhnutej zemi... sporná čiara za ním v diaľke. Stráca sa, bosorák syčiaci.

VEŠTEC

Veľa nechýbalo a bol by ma spálil, strigôň strigôňsky. Pridlho si premýšľal.

PRINC

Smäd a bosorákova ponuka mi mozog zatemnili. A v miešku ani len glg vody nezostal.

VEŠTEC

Nelamentuj nad mieškom a chytaj uzdu. Kôň už napína zlatisté krídla.

PRINC

Koník slnčový. Stratený. Zlatom podkutý. Už ťa mám v hrsti. Temer som v panike o teba prišiel. Smer: domov!

017.

Striga Hága nad krištáľovou guľou.

HÁGA

Nevravela som? Vravela. Špicel' to bol a nevestičky od rozkoše všetko jazýčkami vrtkými vyložili na perá pestrozelené. Ved' počujem, že čo to tu, kto to tu spieva. To nemohol byť obyčajný operený tvor. Bodaj by mu ušiská ako lopúchy narástli na hlave. Nevestičky, nevestičky trojjazyčne prostomyselné. Čoby nevestičky... vdovy sú to ovdovené a synovia moji, načisto skántrení. Nevestičky revú. Muškáty v oknách slzami zalievajú. Ale plač nepomôže. Špicel' odtajil, počkal a zabil. Musí byť strestaný. V neznesiteľných bolestiach a v tučných kříčoch vyzvítaný. Nevestičky ovdovené, hajde, na hradskú. Dolu z okien. Metly strčte medzi stehná, leš' hod'ťe na pery a pomstite svojich mužov. Ako sa na ženy patrí. Hajde, nevestičky. Hajde, na hradskú...

018.

Hradská cesta.

PRINC

Koníka mám síce pevne v hrsti, meč obojstranne brúsený pripnutý na boku a rytiersku zdržanlivosť zvieram vo vačku na gatiach, ale miešok s vodou máme prázdny. Pozriem napravo, nič. Pozriem naľavo, tiež nič. Pozriem pred seba aj za seba, ale nevidím ani malilinkatú kvapôčku vody. Keby som sa mohol aspoň v rose vyváľať.

VEŠTEC

Nelamentuj a pevne drž uzdu. Po ceste natrafíme na hlbokú studňu, studenými kameňmi povykladanú, potom uhasíš smäd.

PRINC

Potom. Za plotom. Pozriem napravo, nič. Pozriem naľavo, tiež nič. Pozriem pred seba aj za seba a... studnička. S vodou krištáľovou. Studenou.

JOLANA

Napi sa, krásny princ. Napi. Poriadne tri chlpské glgy. Napi sa. Načri oboma rukami čo najhlbšie. Uhas svoj smäd...

PRINC

Kde si sa tu? Tak z ničoho nič nabrala? Pozerám vľavo, vpravo. Nič. A zrazu, aha.

JOLANA

Vyvrela som znenazdajky. Taký malý zázrak. Tak sa už napi.

PRINC

Napijem. Poriadne. Nielen tak, akože. Ale poriadne. Celú ťa vypijem. Na jeden dúšok...

VEŠTEC

Ja ti načriem...

PRINC

Netreba...

VEŠTEC

Načriem a ako rád, ale mečom!

PRINC

Čo ste ju len zašpinili, kalí sa. Sčervenala. Ale ved' to je krv.

VEŠTEC

Nebola to obyčajná studňa. Ale Hágina najstaršia nevesta začarovaná. Keby si sa napil, koníka by som šikoval domov sám.

PRINC

Falošná studňa. Falošná hra. Neférová s kúzľami. Pozerám napravo. Naľavo. Pred seba. Za seba. Nič. Len smäd. Napravo. Len hlad. Naľavo. Naľavo jabloň. Plody červené. Vyzreté. Šťavnaté...

SIDÓNIA

Odtrhni si. Odtrhni, krásny princ. Moje jablká sú najsladšie na celom svete. Nik im ešte neodolal. Odtrhni si a zahryzni. Poriadne. Tri chlpské hryzy.

PRINC

Odtrhnem a zahryznem. Poriadne. Ale kde si sa tu nabrala? Pozerám vľavo, vpravo a zrazu tu si. Nie si ty falošná?

SIDÓNIA

Ohmataj...

PRINC

Jablčka sú okrúhle a tvrdé. Teda skutočne skutočné...

VEŠTEC

Ja ti odtrhnem...

PRINC

Netreba. Odtrhnem si sám.

VEŠTEC

Ale mečom!

PRINC

Ved' všetky na zem pozrážate. Otlčú sa a stratia na kvalite. Ako rýchlo sa kazia na chladnej zemi... hnijú.

VEŠTEC

Žiadna jabloň, ale prostredná bosorkina nevesta začarovaná.

PRINC

Studňa. Začarovaná. Falošná. Jabloň. Tiež začarovaná. Tiež falošná. Napravo. Naľavo. Predo mnou. Za mnou. Nič. Za mnou. Ker. Ružový. Voňavý.

GERTRÚDA

Pod' bližšie, krásny princ a privoňaj si. Len v tomto okamihu sa mi lupene roztvorili. Nadýchni sa z plných pľúc. Som nezvyčajnej orientálnej vône, akú nikde neucítiš. Pod' bližšie a privoňaj. Poriadne. Tri chlapské nádychy.

PRINC

Pozerám vľavo. Vpravo. Pred seba za seba. A nič. A zrazu ker. Z ničoho nič. Ale mňa smäd a hlad morí. Netreba mi orientálnych vôní dýchať.

Princ vytiahne svoj meč obojstranne nabrúsený a dvakrát ním poštekľí ružový ker, ktorý neznositel'ne zakvíli od bolesti.

Falošnica falošná. Tak to si ty bola. Tretia nevesta bosorácka... koniec neférovým hrám. Slncového koňa naspäť privediem. Pevne ho držím.

VEŠTEC

Pravda je taká, že bosorácku famíliu sme zniesli zo sveta. Hága sa za nami v tejto chvíli neodvážia. Ale to, že máš uzdu pevne v rukách sa v mihu môže stať nepravdou. Dávaj dobrý pozor...

Popri oboch sa preženie mladý čarodejník ako víchor.

NOUAN

Máš uzdu. Máš v hrsti. Máš koňa máš svoj smer. Smer drž. Hrst' pusti. Kôň v mojej. Ty sa ber.

Mladý čarodejník s uzdu slnrového koňa odlieta preč.

VEŠTEC

Čo máš?

PRINC

Mám smäd. A hlad. Hlad a smäd.

VEŠTEC

A nemáš...

PRINC

Koňa. Zlatom podkutého.

VEŠTEC

Vravel som ti, drž pevne a dávaj pozor?

PRINC

Minimálne jedenkrát... Čo to bolo? Kto?

VEŠTEC

Ani sa nepýtaj.

PRINC

Predsa sa pýtam.

VEŠTEC

Mladý čarodejník. Nouan. Zaklínač najväčší na svete. Rýchlejší než vietor. Pozná všetky premeny, kúzla, urieknutia, zaklínadlá a navyše... tajomstvo miešania pravého karamelu. Nik sa mu nevyrovná. Nik nevie odkiaľ pramení jeho neskutočná moc.

PRINC

Slncový kôň je teda v nenávratne preč. Aj všetky rána v našej krajine. Čo to bude za krajinu bez svetla. Nie je takej na svete...

VEŠTEC

Nelamentuj. Nezhadzuj ručičkami.

PRINC

Vy vari viete kde ho hľadať?

VEŠTEC

Veru viem.

PRINC

Tak teda poďme. Ved' nás, veštec. Smer: sever!

VEŠTEC

Nie. Cesta k Nouanovi vedie na východ. Tadiaľ... Ale bežať musíš sám.

PRINC

Sám? A to už zase prečo?

VEŠTEC

Máš rýchlejšie nohy než ja. Skôr dobehneš. Stretieme sa tu na rázcestí hradskej a kráľovskej cesty. Pri troch farebných kameňoch. Keď bude na to pravý čas, tak sa stretieme. Len jedno drž na pamäti: všetko čo zlé spravíš sa v tvoje nešťastie obráti. A nestoj už. Bež čo ti nohy dovoľia.

PRINC

Pri troch farebných kameňoch v správny čas. Nič zlé nevykonať, pretože zle dopadnem. Bežím. Po slncového tátoša nezvestného.

019.

Krajina v čiernočiernej tme.

KRÁĽ

Na oblohe stále nič?

GAŠPAR

Nič. Len tmúca tma, veličenstvo.

KRÁĽ

Ani princ, ani kôň v povetrí?

GAŠPAR

Nie. Okno aj oči mám stále otvorené dokorán. Ani nežmurkám.

KRÁĽ

Aj sa mi tak zdalo. Len či náhodou...

GAŠPAR

Ani len náhodou. Puding odložili do chladu. Na pivničné schody. Keby náhodou...

KRÁĽ

Všetku nádej vkladáme do slovka „náhodou“. Prestali sme veriť, Gašpar.

GAŠPAR

Prestali. Už len bezhlavo čakáme a bezhlavo hľadáme do čiernej tmy.

KRÁL'

Ľudia postupne opúšťajú tmavú hradnú pevnosť. Na vozy viažu lampáše a utekajú do susedných kráľovstiev, kde o slnko nemajú núdzu.

GAŠPAR

Uf. Ašťabetár. Mať tak svetlo v pravidelných intervaloch. Od štvrtej do deviatej, bez obáv, že sa párnokopytník zatúla. To bol teda nápad usadiť sa práve tu, veličenstvo a spoliehať sa na slncového koňa. Celé tri storočia. Jediný tmavý kút na širšej zemi. Naše kráľovstvo.

KRÁL'

Ak sa princ čo chvíľa nevráti triumfálne s tátošom, nezostane tu ani noha. Všetok pospolitý ľud nám odíde. Čo to potom bude za kráľovstvo? Bez ľudu, bez princa a bez koňa...

GAŠPAR

Tak čakajme ešte intenzívnejšie ako doteraz. Od teraz.

KRÁL'

Nič iné nám nezostáva, Gašpar, len čakať.

020.

Krajina čarodejníka Nouana na brehu mora.

PRINC

Nech pozerám ako pozerám stopa končí presne tu. Dobehol som. Čarodejník skrytý. Alebo neviditeľný... ukáž sa Nouan. Postav sa mi z očí do očí ako chlap. Nie ako neférový hráč od chrbta. Počuješ? Prišiel som si pre koňa. Sily mám dosť. Aj meč nabrúsený za opaskom.

NOUAN

Chceš koňa?

PRINC

Chcem. Držal som ho pevne za uzdu.

NOUAN

Koňa. Chceš koňa. A nemáš naň dosť síl.

PRINC

Vravím, sily mám dosť. Ukáž sa! A nerýmuj!

Pred princom sa objaví mladý čarodejník. V ruke drží uzdu slncového koňa.

NOUAN

Nebudem sa s tebou biť. Prehral by si, ani by sme poriadne nezačali. A čoby som z toho aj mal. Ani len zábavu. Rytierske súboje ma už nudia.

PRINC

Čo teda odo mňa chceš?

NOUAN

Niečo na výmenu. Niečo, čo ešte nemám. Čo mi môžeš ponúknuť, rytier udatník?

PRINC

Nič nenesiem.

NOUAN

To je málo... z obchodu teda nič nebude. Do nevidenia, rytier.

PRINC

Počkaj. Neviem predsa, čo nemáš...

NOUAN

Múdra otázka. Nemám jednu jedinou vec na tomto svete. Nemôžem ju získať. Žiadne kúzlo, ani premena nepomáha.

PRINC

Čo to je? V okamihu to prinesiem. Jedna noha tu a druhá späť.

NOUAN

Zoja.

PRINC

Kňažka z nadmorského zámku...

NOUAN

Áno. Kňažka z nadmorského zámku. Zoja. Je utkaná z najjemnejších pavučín, zo všetkých morských krás vyzrážaná, zo všetkých múdrostí sveta zrodená. Krása nevídaná. Nesie v sebe tajomstvo dávných predkov a plod krištáľovej čistoty. Posledná ľudská perlorodička. Krehká. Do očí jej smie pozrieť len človek s veľkou odvahou a vziať do náručia iba rytier s nepopísanými rukami, inak sa kňažka z nadmorského zámku v tú chvíľu rozplynie na milióny drobných kvapôčok a z opovážlivca sa razom stane šesťnohá mačkovitá pološelma.

PRINC

Ak ju pre teba získam, prenecháš mi slncového koňa?

NOUAN

Po slnčovom koni som túžil veľmi, ale po kňažke túžim ešte viac. Tej sa nevyrovná ani stádo takých tátošov. Dohoda je jasná. Ty mi privedieš kňažku a ja ti prepustím koňa. Platí?

PRINC

Platí! Už aj bežím. Nestrácam čas dlhými rečami.

NOUAN

Len utekaj, rytier. Utekaj, ozlomkrky bež. Ak sa pri pohľade na Zoju nepremeniš na pološelmu, tak trestu morských koníkov neunikneš. Únos kňažky z nadmorského zámku ťa vyjde draho. Hneď ako sa dotkneš pevniny... skamenieš. Slncový kôň aj Zoja budú v mojich rukách.

021.

Nadmorský zámok.

PRINC

Kňažka. Kňažka z nadmorského zámku... pozri dolu. Priniesol som náhrdelníky z morských mušlí. Tyrkysové. Ozdoby na tvoj krk. Pozri dolu.

ZOJA

Stal si sa vari obchodníkom, krásny princ?

PRINC

Nepýtaj sa a zíd' dolu. Uvidíš.

ZOJA

A vari aj námorníkom si sa stal, keď v loďke sedíš?

PRINC

Loďku som vydlabal zo spadnutého stromu a náhrdelníky na pobreží navliekol, ale nevypytuj sa. Pod' sa pokochať tou nádherou.

Zoja pristúpi k princovej loďke.

Vstúp na loďku. Z bližšia musíš pozerieť. Vidíš, neklamal som. Tyrkysové. Pristanú ti k očiam.

Zoja nastúpi... princ začne pádlovať rukami.

ZOJA

Prestaň rukami zaberáť, krásny princ.

PRINC

Ponáhľam sa. Nevidíš? Nemôžem prestať. Slncový tátoš na brehu čaká. Doma celé kráľovstvo. Pospolitý ľud, čo sliepňa v tme pri sviečkach. Beztak som dlho na cestách.

ZOJA

Prestaň! Počuješ?

PRINC

Počujem. Počujem, ale prestať nemôžem. Sľúbil som. Dohoda bola jasná. Kňazka za koňa.

ZOJA

Ak okamžite neprestaneš...

PRINC

Budeš vari kričať?

ZOJA

Nebudem, ale ty zle pochodíš.

PRINC

Som azda šesťnohou pološelmou? Nie som. Rozplynula si sa na státisíce kvapôčok? Nie.

ZOJA

Ak neprestaneš rukami zaberat' do vody morskej, stane sa čosi horšie.

PRINC

Robím niečo zlé, keď chcem slncového koňa naspäť získať. Preto ma má čakať nešťastie. Ako sa mám rozhodnúť, keď nemám na výber.

Prestane pádlovať rukami.

Keď ťa neprivediem čarodejníkovi, v krajine môjho otca bude naveky tma. Keď ťa privediem, zle pochodím. Neférové. Neférové hry falošné.

ZOJA

Je len jedna cesta... keď ja zadržím hnev a hrozivú kľatbu morských koníkov a ty urobíš to čo ti pošepnem do ucha ľavého na brehu.

PRINC

Ty chceš, aby som ťa napriek všetkému priviedol do náručia mladého čarodejníka?

ZOJA

Presne tak. No ihneď ako k brehu loďku prirazíš, premeniš sa na kameň.

PRINC

Neovládam kúzla. Ani premeny. Som obyčajný človek, nie bosorák.

ZOJA

Postačí len, keď sa ako kameň zvalíš a budeš sa tváriť ako skamenený. Tak hodnú chvíľu zotrvaj a čakaj na slová, ktoré ti pošepnem prv než si ma Nouan odvedie. No na nič iné sa nepýtaj.

PRINC

Čo iné mi v tejto chvíli zostáva. Smer: pobrežie!

022.

Krajina v čiernočiernej tme.

KRÁĽ

Na oblohe stále nič?

GAŠPAR

Nič. Len tmúca tma, veličenstvo.

KRÁĽ

Už sa nepýtam, či ani princ alebo kôň nie je v povetrí?

GAŠPAR

Aj tak odpovedám, nie. Okno aj oči mám stále otvorené. Dokorán.

KRÁĽ

Neslávne zložím kráľovskú korunu, zoblečiem červený plášť.

GAŠPAR

Ja snímam čapicu dvorného šaša, ale pestrofarebný trikot s kosoštvorcami nezoblečiem. Nemám nič iné a nahý by som sa od hanby prepadol. Nikto nezostal?

KRÁĽ

Odišiel kováč, že už nemá prečo podkovy kuť. Aj pážatá, že nemajú prečo seno znášať do stajní. Dokonca aj celé rodiny, ktoré svoje decká v hrách postrácali.

GAŠPAR

Ale kuchár azda zostal? By sme od hladu nepomreli...

KRÁĽ

Neviem, Gašpar. Netuším. S našim kráľovstvom je zrejme koniec.

023.

Krajina čarodejníka Nouana na brehu mora, kde Princ skamenene leží...

NOUAN

Udatník s nabrúseným mečom za opaskom na kameň obrátený. Smiešny rytier. Ľudský hlupáčik. Skamenelina.

ZOJA

Vyhol sa môjmu pohľadu, ale hnevu morských koníkov neušiel. Darmo mal rýchle nohy. Neušiel.

NOUAN

Si ešte krajšia ako všetky chýri, ktoré o tebe kolovali. Od radosti by som ti hádam splnil aj nejaké to želanie...

ZOJA

Keď už máš v hrsti mňa aj slncového koňa... mohol by si mi prezradiť... kde sa ukrýva všetka tvoja moc?

NOUAN

Chceš vedieť v čom je ukrytá moja moc... Toto je tvoje želanie? Čakal som reči o slobode, prosby o milosť, túžbu po bohatstve...

ZOJA

Azda sa to bojíš prezradiť slabému bezbrannému dievčaťu?

NOUAN

Všetka moja čarodejnická moc je ukrytá v modrej rybe...

ZOJA

Klameš, čarodejník!

NOUAN

Neklamem. Počúvaj ďalej. V tej rybe je biela myš a v myši vtáčie vajíčko. Vo vajíčku je moja moc. Kto ho má v hrsti, toho je neskutočná sila. Nadprirodzená.

ZOJA

Všetka sila v krehkom vtáčom vajci?

NOUAN

Vajce je síce krehké, ale nikto nikdy nepríde na to, kde to vajce hľadať. Na trikrát je utajené. Ale dosť bolo rečí... ideme. Slncový kôň je v mojich rukách netrpezlivý.

ZOJA

Si môj pán, Nouan a ja tvoja služobníčka, ale dovoľ mi ešte rozlúčiť sa s morom.

NOUAN

Len sa rozlúč. Viac už more neuvidíš. Tam kam ideme je len piesok. Dávam ti tri sekundy.

Zoja klakne k vode... do princovho ľavého ucha šeptá tiché slovíčka. Potom s čarodejníkom odchádzajú.

PRINC

Čudná výprava. Za vajcom. Za rybou a myšou. Modrá ryba. V živote som takú nevidel. Modrá ryba? Vo vode pláva skutočná modrá ryba. Tol'ké šťastie odrazu. Nemá je ako všetky ostatné. Usta otvára a nevraví nič. Meč môj. Kamarát obojstranne nabrúsený, nemôžeš ma teraz sklamať. Musíš byť presný...

Princ vrazí meč do vody. Na meči sa trepe modrá ryba.

V rybe je myš... Myši sú prefíkané a rýchle. Biele potvorky. Musím byť ešte rýchlejší...

Roztvorí rybu a rukou rýchlo švihne. Drží v nej bielu myš.

A v myši vtáacie vajce. Krehké. Nesmiem ho rozpučiť. Inak zle pochodím...

Z myši vypadne vtáacie vajce.

Mám ťa, čarodejník. Mám ťa v hrsti. Počuješ? Mám v hrsti všetku tvoju silu.

Hromy. Blesky. Princ schová vtáacie vajčisko do vaku na gatiach. Znenazdajky pred ním stojí Zoja. V ruke drží uzdu slnčového koňa.

Si voľná? V bezpečí a celá...

ZOJA

Vďaka tebe, krásny princ. Nouan sa rozplynul v oblakoch ani nie tristo krokov odtiaľto.

PRINC

A slnčový tátoš zlatom podkutý je opäť v mojich rukách. Potiahnem uzdu a poženiem ho k nadmorskému zámku.

ZOJA

Morské koníky ťa ušetrili bez toho, aby som im to prikázala... neviem, či by som našla pokoj medzi vlnami v nadmorskom zámku. No neviem, či ho môžem nájsť aj medzi múrmi hradu vášho kráľovstva...

PRINC

Môžeš. Nájdeš. Sľubujem. A vravím ti, že v našej krajine je mesiac v noci najbližšie k zemi na celom širom svete. Môžeš štrikovať šaty z perál perleťových koľko len budeš chcieť. A na víkendy budeme chodiť k moru. Čestné rytierske.

ZOJA

To by bolo fajn, si pozorný, krásny princ.

PRINC

Smer: domov!

Zoja spieva.

Zlatý koník
mraky láme
koník zlatý
telom klame.

Za koníkom
ostrá čiara
správa že už
domov cvála.

024.

25. STRANA VYŇATÁ!

PRINC

Dva...

HÁGA

Aha, už metlu kladiem medzi stehná, štartujem. Som pripravená chytať guľu vo vzduchu...

Hága sa rozbieha... a stráca z rózcestia. Princ sa zahnal rukou ľavou s krištáľovou guľou...

PRINC

Tri!

ZOJA

Nerobíjaj ju...

PRINC

Nerobím. Veru, nerobím. Keď mám guľu pevne v ruke viem, že bude pokoj od bosoráckych neférových pokusov. Nech Hága aj vzkypí žľč od zlosti, nemá už nad nami moc.

VEŠTEC

Mnohému si sa podučil odkedy sme spolu odišli. Ale treba nám ísť späť a preto mám ešte jednu malú prosbu. Zvez ma na koni k Červenočervivej skale. Nohy mám už slabé a cesta je dlhá. Nemusíš zastavovať. Stačí keď spomalíš. Vyskočím za jazdy.

PRINC

Tak sa poriadne chyťte uzdy. Som hladný a smädný. Doma ma čakajú v čiernej tme. Pri sviečkach spieňajú. O steny hlavami narážajú. Nestráčajme čas. Letíme, koník slncový. Roztiahni belasé krídla zlatom pretkávané. Zaiskri podkovami na oblohe. Letíme.

025.

Krajina v čiernočiernej tme.

KRÁĽ

Na oblohe stále nič?

GAŠPAR

Nič. Len tmúca tma, veličenstvo.

KRÁĽ

Teda koniec. Koniec. Smutný. Neveselý.

GAŠPAR

Už sa mi od toľkej tmy mrákoty pred očami zjavujú. Nočné fatamorgány. Pozerám do blba a akoby som svetelné lúče videl v diaľke. Ani ďalekohľad nemusím mať na oku pritisnutý.

KRÁĽ

Predstav si, aj ja mám také vidiny.

GAŠPAR

Nie. Nie je možné, aby dvaja mali rovnaké vidiny. Buď mám vidiny ja alebo ich má niekto druhý. Spoločné nie.

KRÁĽ

Ale to potom znamená, že naše spoločné vidiny nie sú fatamorganické, ale skutočné. Teda, že to nie sú vidiny, ale skutočnosť.

GAŠPAR

Žeby ten pozlátený kôň v diaľke bol náš slncový pegasník?

KRÁĽ

A žeby na chrbte niesol skutočne nášho skutočného princa?

GAŠPAR

Ale koho potom ešte nesie. Vidím vari dvojmo? Ale keby som videl dvoch princov musel by som vidieť aj dva kone...

KRÁĽ

To nie je druhý princ, ale akési dievča?

GAŠPAR

Čoby akési. Krásne. A ako elegantne sedí na slncovom koníku... nohu cez nohu preloženú, pery červené, šaty perleťové a vlasy plavé.

KRÁĽ

Ach, tá jeho uzda. Stále sa vlečie po zemi. Hej, synak, pritiahni tú uzdu k sebe, ani za máčny mak si sa v tom svete ničomu nepoučil!!! Rovnaký vetroplach pojašený.

GAŠPAR

Nasad'te si korunu a oblečte červený plášť, nech ho privíta kráľ a nie naháč.

KRÁĽ

Synak. Som rád, že si sa vrátil, ale neskoro. Ľudia opustili tmavé kráľovstvo. Do nohy.

GAŠPAR

Ale puding je zato vychladený akurát.

PRINC

Nikto neodišiel. Stretol som ich na ceste. Obrátili vozy a vracajú sa späť. Aj kováč, aj pážatá. Všetci. A čokoládový puding nechajte šarvancom. Radšej prineste niečo pre chlapov.

KRÁĽ

Vidíš, Gašpar, mám syna... hrdinu.

GAŠPAR

Je presne ako vy. Nevzdá sa len tak... preničzanič... asťabetár.

PRINC

A toto tu, je Zoja. Kňažka z nadmorského zámku. Nevestu som si našiel vo svete.

ZOJA

Teší ma, vaše veličenstvo. Musíte byť pyšný otec...

KRÁĽ

Zdvorilosti odložme na potom. Gašpar, prines červené víno. Treba oslavovať. No nie len tak, akože. Ale poriadne. Tri chlapské mesiace.

GAŠPAR

Tri mesiace? Asťabetártrnky! Tak to uzdu slncového koníka tu priviažem, nech nám po celý čas svieti. Na široko, na ďaleko.

KRÁĽ

A vy rozprávajte...

GAŠPAR

Že čo a ako...

PRINC

No tak... Najprv som vyhládal starého veštca, ktorý o mne všetko vedel. Dokonca aj to, že zbožňujem čučoriedkovú marmeládu. Prešli sme spolu močariská s mokrou vodou, oranžové hory posiate pomarančovníkmi a mesto mŕtvych stonožiek... až sme dorazili k strige Háge a tam sme odtajili zatajené tajnosti o slncovom koni. Skántrili sme troch bosorákov, tri bosorácke nevesty...

Princ rozprával a rozprával, pritom všetci popíjali červené víno, nesmierne sa bavili na jeho príhodách a ani tri mesiace mu nestačili na to, aby všetko vyrozprával.

KONIEC.

Wrote: Levice – Bratislava, počas februára a apríla 005.

© Michal Ditte